

(Beslutningsforslag nr. B 30. Fremsat 23/3 77 i betænkning fra udvalget for forretningsordenen).

Indstillingen sættes til forhandling.

Formanden:

Taletiderne er de i forretningsordenen fastsatte, det vil sige 10 minutter for ordførere og 5 minutter for andre medlemmer.

Maisted (FP):

Formålet med denne sag er blevet tydeligere dag for dag. Det er en opslidningssag imod hr. Glistrup, der har til formål at fratage lederen af landets største oppositionsparti mulighederne for at lægge sine kræfter i det politiske arbejde. Det er formålet at ødelægge hr. Glistrups forretning for derigennem at lamme hans indsats for partiet.

Det har været en streg i regningen, at hr. Glistrup indtil nu har kunnet holde til en flerårig hetz og skueproces som den, han har været og er udsat for. Det har da også undret store dele af befolkningen, at denne skattesag ikke har gennemløbet ligningsråd, skatteråd, landsskatteret og domstolene, hvilket er det normale forløb, især da vi alle ved, at skattevæsenet har uindskrænket magt på grund af de bemyndigelseslove, vores skattevæsen har til rådighed. Dette uvæsen har nærmest karakter af hemmeligt politi, hvor borgeren skal bevise, at han er uskyldig i de beskyldninger, skattevæsenet finder for godt at fremsætte imod ham eller hende. Vi skal være meget forsigtige med at rette kritik over for østlige og vestlige lande for at bruge politistatsmetoder mod borgerne, så længe vi selv udsteder bemyndigelseslove til administrationen, hvorefter borgeren skal bevise sin uskyld.

Det er derfor indlysende, at hr. Glistrup, der har bevisbyrden over for skattevæsenets mangeårige muligheder for at forhøje den skattepligtige indkomst, hvad enten det drejer sig om personlige indkomster, formueindkomster eller selskabsindkomster, kunne have fået sit firmas produktionsmetoder behandlet ad normale kanaler for 10 år siden. Da sagen drejer sig om firmaets arbejdsgang, havde denne fremgangsmåde den fordel, at hr. Glistrups medarbejdere kunne påtage sig disse opgaver, så hr. Glistrup kunne hellige sig sine politiske forpligtelser som leder af landets største oppositionsparti.

I forbindelse med § 57 har hr. Skytte tidligere udtalt:

»Hensigten kan derimod ikke anses at være at fritage folketingsmedlemmer for normal retsforfølgning.«

Det er jeg enig med hr. Skytte i under den forudsætning, at der er tale om klare overtrædelser af lovregler, som ethvert folketingsmedlem kan finde frem til og ethvert folketingsmedlem kan få en forståelig forklaring på. Men her kniber det i denne sag, idet det klare begreb aftalefrihed er blevet erstattet med et lovmæssigt ukendt begreb, der hedder fiktion.

Dette begreb volder vanskeligheder. Er det fiktion, når f. eks. B & W opretter et rederi for at kunne bestille skibe hos sit eget skibsværft og derved få skatteydermidler hos skibskreditfonden? Er det fiktion, når finansministeren udsteder indenlandske statsobligationer og andre offentlige institutioner opkøber disse? Er hele bankvæsenets indbyrdes forretningstransaktioner fiktive, hvis der ikke følger femører og tiører med ved enhver pengeoverførsel imellem bankerne? Der kan nævnes andre forhold, hvor i tusindvis af mennesker kunne slæbes for retten, hvis den frie aftaleret sættes ud af kraft.

Justitsministeren har ikke tidligere ønsket at forklare, hvor i lovgivningen den af befolkningen ukendte fiktionsteori optræder, men tiden må være inde nu for justitsministeren til at komme med denne forklaring, især når den daværende skatteminister, hr. Svend Jakobsen, har afgivet et svar til hr. Wilhjelms på et spørgsmål om, hvordan myndighederne stillede sig til Glistrupselskaberne og Glistrupklienterne. Svaret lød noget i denne retning: Fiktionerne fik tilbagebetalt den skat, de fiktivt havde indbetalt.

Det er også en morsom ting, at VS-medlemmer af dette ting har ret til at stille spørgsmål til ministeren og få svar, men fremskridtspartiets medlemmer bliver afskåret fra at stille spørgsmål til justitsministeren.

Mon ikke det er på tide, at folketingets medlemmer får klare anvisninger af ministrene på, hvor i lovgivningen fiktion og fiktive handlinger bliver behandlet helt konkret?

Da der ikke er saglige grunde for at føre den verserende retssag imod hr. Glistrup, må konklusionen blive, at den er rejst af politiske grunde, og jeg går ud fra, at hvis der blot er den mindste grund til at antage, at jeg har ret i det synspunkt, vil et flertal af folketingets